

Welcome to the Church of Joy

By Elder Patrick Kearon
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Bine ați venit în Biserica bucuriei!

Vârstnicul Patrick Kearon
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

October 2024 general conference

Because of the redeeming life and mission of our Saviour, Jesus Christ, we can—and should—be the most joyful people on earth!

I was baptised into The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints on Christmas Eve of 1987, nearly 37 years ago. That was a truly wonderful day in my life and in my eternal journey, and I'm profoundly grateful for the friends who prepared the way and brought me to the waters of that new birth.

Whether your baptism was yesterday or years ago, whether you meet in a large multiward Church building or under a thatched canopy, whether you receive the sacrament in remembrance of the Saviour in Thai or Swahili, I would like to say to you, welcome to the church of joy! Welcome to the church of joy!

The Church of Joy

Because of the loving plan of our Heavenly Father for each of His children, and because of the redeeming life and mission of our Saviour, Jesus Christ, we can—and should—be the most joyful people on earth! Even as the storms of life in an often-troubled world pound upon us, we can cultivate a growing and abiding sense of joy and inner peace because of our hope in Christ and our understanding of our own place in the beautiful plan of happiness.

The Lord's senior Apostle, President Russell M. Nelson, has spoken of the joy that comes from a life centered on Jesus Christ in nearly every address he has given since becoming the President of the Church. He summed it up so concisely:

Datorită vieții și misiunii mântuitoare ale Salvatorului nostru, Isus Hristos, putem – și trebuie – să fim cei mai fericiți oameni de pe pământ!

Am fost botezat în Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă în ajunul Crăciunului din anul 1987, cu aproape 37 de ani în urmă. Aceea a fost o zi cu adevărat minunată în viața mea și în călătoria mea eternă și sunt profund recunoscător pentru prietenii care mi-au pregătit calea și m-au adus în apele acelei nașteri din nou.

Fie că botezul dumneavoastră a avut loc ieri sau cu ani în urmă, fie că vă întâlniți într-o clădire mare a Bisericii cu mai multe episcopii sau sub un umbrar de paie, fie că primiți împărtășania în amintirea Salvatorului în thailandeză sau swahili, aș vrea să vă spun, bine ați venit în Biserica bucuriei! Bine ați venit în Biserica bucuriei!

Biserica bucuriei

Datorită planului plin de dragoste al Tatălui nostru Ceresc pentru fiecare dintre copiii Săi și datorită vieții și misiunii mântuitoare ale Salvatorului nostru, Isus Hristos, putem – și trebuie – să fim cei mai fericiți oameni de pe pământ! Chiar și atunci când furtunile vieții, într-o lume deseori tulburată, se abat asupra noastră, putem cultiva un sentiment permanent de bucurie și pace interioară care crește constant datorită speranței noastre în Hristos și înțelegerii locului nostru în frumosul plan al fericirii.

Apostolul senior al Domnului, președintele Russell M. Nelson, a vorbit despre bucuria care rezultă dintr-o viață concentrată asupra lui Isus Hristos în aproape fiecare cuvântare pe care a rostit-o de când a devenit președintele Bisericii.

ly: “Joy comes from and because of Him. ... For Latter-day Saints, Jesus Christ is joy!”

We are members of the Church of Jesus Christ. We are members of the church of joy! And nowhere should our joy as a people be more apparent than when we gather together each Sabbath in our sacrament meetings to worship the source of all joy! Here we assemble with our ward and branch families to celebrate the sacrament of the Lord’s Supper, our deliverance from sin and death, and the Saviour’s powerful grace! Here we come to experience the joy, refuge, forgiveness, thanksgiving, and belonging found through Jesus Christ!

Is this spirit of collective rejoicing in Christ what you find? Is this what you bring? Maybe you think this doesn’t have much to do with you, or perhaps you are simply used to how things have always been done. But we can all contribute, no matter our age or our calling, to making our sacrament meetings the joy-filled, Christ-focused, welcoming hour they can be, alive with a spirit of joyful reverence.

Joyful Reverence

Joyfulreverence? “Is that a thing?” you may ask. Well, yes, it is! We deeply love, honour, and respect our God, and our reverence flows from a soul that rejoices in Christ’s abundant love, mercy, and salvation! This joyful reverence to the Lord should characterise our sacred sacrament meetings.

However, for many, reverence only means this: folding our arms tightly around our chests, bowing our heads, closing our eyes, and holding still—indefinitely! This might be a helpful way to teach energetic young children, but as we grow and learn, let us see that reverence is so much more than this. Is that how we would be if the Saviour were with us? No, for “in [His] presence is fulness of joy”!

Well, for many of us this transformation in sacrament services will take practice.

Dânsul a rezumat totul atât de concis: „Bucuria vine de la El și datorită Lui... Pentru sfinții din zilele din urmă, Isus Hristos este bucurie!”

Noi suntem membri ai Bisericii lui Isus Hristos. Suntem membri ai Bisericii bucuriei! Și nicăieri bucuria noastră ca popor nu trebuie să fie mai evidentă decât atunci când ne adunăm laolaltă în fiecare zi de sabbat în adunările noastre de împărtășanie pentru a preaslăvi Sursa întregii bucurii! Aici ne adunăm cu familiile reprezentate de episcopia și ramura noastră pentru a sărbători împărtășania Cinei Domnului, eliberarea noastră de păcat și moarte și harul puternic al Salvatorului! Venim aici pentru a avea parte de bucuria, refugiul, iertarea, recunoștința și sentimentul de apartenență pe care le găsim prin Isus Hristos!

Găsiți acest spirit de bucurie colectivă în Hristos? Aduceți dumneavoastră acest spirit? Poate credeți că acest lucru nu are prea mult de-a face cu dumneavoastră sau poate că sunteți pur și simplu obișnuiți cu modul în care s-au făcut întotdeauna lucrurile. Dar putem să ne aducem cu toții contribuția, indiferent de vârstă sau chemare, pentru ca adunarea noastră de împărtășanie să fie cea mai plină de bucurie, concentrată asupra lui Hristos și primitoare oră la care ne putem afla, având un spirit de pioșenie plină de bucurie.

Pioșenie plină de bucurie

Pioșenieplină de bucurie? „Există așa ceva?”, ați putea întreba. Da, există! Îl iubim, Îl onorăm și Îl respectăm profund pe Dumnezeuul nostru, iar pioșenia noastră provine dintr-un suflet care se bucură de dragostea, mila și salvarea care abundă ale lui Hristos! Această pioșenie plină de bucurie față de Domnul trebuie să caracterizeze adunările noastre sacre de împărtășanie.

Totuși, pentru mulți, pioșenia înseamnă doar aceasta: să ne împreunăm brațele strâns la piept, să ne plecăm capetele, să închidem ochii și să stăm nemișcați – la nesfârșit! Acesta ar putea fi un mod util de a-i învăța pe copilașii plini de energie, dar, pe măsură ce creștem și învățăm, haideți să înțelegem că pioșenia este mai mult decât atât! Așa am fi noi dacă Salvatorul ar fi cu noi? Nu, căci „înaintea feței [Sale] sunt bucurii nespuse”.

Ei bine, pentru mulți dintre noi, această transformare în cadrul adunărilor de împărtășanie va necesita practică.

Attending versus Worshipping

We do not gather on the Sabbath simply to attend sacrament meeting and check it off the list. We come together to worship. There is a significant difference between the two. To attend means to be present at. But to worship is to intentionally praise and adore our God in a way that transforms us!

On the Stand and in the Congregation

If we are gathering in remembrance of the Saviour and the redemption He has made possible, our faces should reflect our joy and gratitude! Elder F. Enzo Busche once told the story of when he was a branch president and a young boy in the congregation looked at him on the stand and asked loudly, “What is the man with that mean face doing up there?” Those who sit on the stand—speakers, leaders, choirs—and those who gather in the congregation communicate to each other this “welcome to the church of joy” through the expressions they wear on their faces!

Hymn Singing

As we sing, are we joining together to praise our God and King no matter the quality of our voices, or are we just mumbling or not singing at all? Scripture records that “the song of the righteous is a prayer unto [God]” in which His soul delights. So let’s sing! And praise Him!

Talks and Testimonies

We center our talks and testimonies on Heavenly Father and Jesus Christ and the fruits of humbly living Their gospel, fruits that are “sweet above all that is sweet.” Then we truly “feast ... even until [we] are filled, that [we] hunger not, neither ... thirst,” and our burdens become lighter through the joy of the Son.

The Sacrament

The glorious focal point of our services is the blessing and receiving of the sacrament itself, the bread and the water representing the atoning gift of our Lord and the whole purpose of our gathering. This is “a sacred time of spiritual re-

A participa versus a preaslăvi

Noi nu ne adunăm în ziua de sabbat doar pentru a participa la adunarea de împărtășanie și a o bifa pe o listă. Ne adunăm laolaltă pentru a preaslăvi. Există o diferență semnificativă între cele două. A participa înseamnă a fi prezent. Dar a preaslăvi înseamnă a-L preamări și a-L adora în mod intenționat pe Dumnezeuul nostru într-un mod care ne transformă!

Pe podium și în congregație

Dacă ne adunăm în amintirea Salvatorului și a mântuirii pe care El a făcut-o posibilă, chipurile noastre ar trebui să reflecte bucuria și recunoștința noastră! Vârstnicul F. Enzo Busche a povestit odată despre perioada în care era președinte de ramură și un tânăr băiat din congregație l-a privit pe podium și a întrebat cu glas tare: „Ce caută acolo omul cu acel chip răutăcios?”. Cei care stau pe podium – vorbitori, conducători, coruri – și cei care se adună în congregație transmit unii altora acest „bun-venit în Biserica bucuriei” prin expresiile pe care le poartă pe chipurile lor!

Cântatul imnurilor

În timp ce cântăm, ne unim pentru a-L preamări pe Dumnezeuul și Regele nostru, indiferent de calitatea glasurilor noastre, sau doar murmurăm ori nu cântăm deloc? În scripturi, se spune despre „cântecul [celor neprihăniți că] este o rugăciune [către Dumnezeu]” în care sufletul Său Se bucură. Așadar, haideți să cântăm! Și să-L preamărim!

Cuvântări și mărturii

Ne concentrăm cuvântările și mărturiile asupra Tatălui Ceresc și a lui Isus Hristos și asupra roadelor trăirii cu umilință potrivit Evangheliei Lor, roade care sunt „[dulci], mai presus decât orice lucru care este dulce”. Apoi, cu adevărat, ne „[ospătăm]... chiar până când [vom fi] sătui, pentru ca să nu mai [flămânzim] și nici să nu [ne] mai fie sete” și poverile noastre devin mai ușoare prin bucuria Fiului.

Împărtășania

Momentul culminant glorios al adunărilor noastre este binecuvântarea și primirea împărtășaniei, pâinea și apa reprezentând darul ispășitor al Domnului nostru și scopul deplin al adunării noastre. Acesta este „un timp sacru de revigorare

newal”when we witness anew that we are willing to take upon us the name of Jesus Christ and make again the covenant to always remember the Saviour and keep His commandments.

In some seasons of life, we may approach the sacrament with heavy hearts and overwhelming loads. At other times, we come free and unburdened from cares and troubles. As we listen intently to the blessing of the bread and water and partake of those sacred tokens, we may feel to reflect on the sacrifice of the Saviour, His agonies in Gethsemane, His anguish on the cross, and the sorrows and pains He endured on our behalf. That will be what relieves our souls as we connect our suffering to His. At other times, we will feel to wonder with grateful awe at the “exquisite and sweet” joy of what Jesus’s magnificent gift has made possible in our lives and in our eternities! We will rejoice for what is yet to come—our cherished reunion with our beloved Father and risen Saviour.

We may have been conditioned to suppose that the purpose of the sacrament is to sit in the pew thinking only about all the ways we messed up during the week before. But let’s turn that practice on its head. In the stillness, we can ponder the many ways we have seen the Lord relentlessly pursue us with His wonderful love that week! We can reflect on what it means to “discover the joy of daily repentance.” We can give thanks for the times the Saviour entered into our struggles and our triumphs and the occasions when we felt His grace, forgiveness, and power giving us strength to overcome our hardships and bear our burdens with patience and even good cheer.

Yes, we ponder the sufferings and injustices inflicted upon our Redeemer for our sin, and that does cause sober reflection. But we sometimes get stuck there—in the garden, at the cross, inside the tomb. We fail to move upward to the joy of the tomb bursting open, the defeat of death, and Christ’s victory over all that might prevent us from gaining peace and returning to our heavenly home. Whether we shed tears of sorrow or tears of gratitude during the sacrament, let it be in awesome wonder at the good news of the Father’s gift of His Son!

spirituală”, în care mărturisim din nou că suntem dornici să luăm asupra noastră numele lui Isus Hristos și să facem din nou legământ să ne amintim întotdeauna de Salvator și să ținem poruncile Sale.

În anumite perioade ale vieții, este posibil să ne ducem la împărtășanie cu inima întristată și cu poveri copleșitoare. Alteori, ne ducem liberi și neîmpovărați de griji și necazuri. Pe măsură ce ascultăm cu atenție binecuvântarea pâinii și pe cea a apei și luăm din aceste simboluri sacre, este posibil să simțim că trebuie să cugetăm asupra sacrificiului Salvatorului, agoniei Sale în Ghetsimani, suferinței Sale pe cruce și tristeților și durerilor pe care le-a îndurat pentru noi. Aceasta ne va ușura sufletul, pe măsură ce creăm o legătură între suferința noastră și a Sa. Alteori, vom simți să ne minunăm cu venerație plină de recunoștință de bucuria „[minunată și] dulce” a ceea ce darul magnific al lui Isus a făcut posibil în viața noastră și în eternitățile noastre! Ne vom bucura pentru ceea ce va urma – reunirea noastră prețioasă cu Preaiubitul nostru Tată și cu Salvatorul înviat.

Poate ne-am limitat la a presupune că scopul împărtășaniei este de a sta în bancă gândindu-ne doar la toate modurile în care am greșit în săptămâna precedentă. Dar haideți să schimbăm această practică! În liniște, putem cugeta asupra multelor moduri în care L-am văzut pe Domnul oferindu-ne neobosit dragostea Sa minunată în acea săptămână! Putem cugeta asupra a ceea ce înseamnă să „[descoperim] bucuria pocăinței zilnice”. Putem mulțumi pentru momentele în care Salvatorul a intervenit în chinurile și triumfurile noastre și pentru ocaziile în care am simțit harul, iertarea și puterea Sa, dându-ne tărie să ne depășim greutățile și să ne purtăm poverile cu răbdare și chiar cu bucurie.

Da, cugetăm asupra suferințelor și nedreptăților la care a fost supus Mântuitorul nostru pentru păcatul nostru, iar aceasta duce la cugetare profundă. Dar, uneori, rămânem blocați acolo – în grădină, lângă cruce, în interiorul mormântului. Nu reușim să înaintăm spre a simți bucuria deschiderii mormântului, înfrângerii morții și victoriei lui Hristos asupra a tot ceea ce ne-ar putea împiedica să dobândim pace și să ne întoarcem la căminul nostru ceresc. Fie că vărsăm lacrimi de tristețe sau lacrimi de recunoștință în timpul împărtășaniei, s-o facem minunându-ne de vestea bună despre darul Tatălui reprezentat

de Fiul Său!

Parents with Children Who Are Young or Have Special Needs

Now, for parents of children who are young or have special needs, there is often no such thing as a time of stillness and quiet reflection during the sacrament. But in small moments throughout the week, you can teach by example the love, gratitude, and joy you feel for and from the Saviour as you constantly care for His little lambs. No effort in this pursuit is wasted. God is so aware of you.

Family, Ward, and Branch Councils

Likewise at home, we can begin to enhance our hopes and expectations for our time at church. In family councils, we can discuss how each individual can contribute in meaningful ways to welcoming all to the church of joy! We can plan and expect to have a joyful experience at church.

Ward and branch councils can envision and create a culture of joyful reverence for our sacrament hour, identifying practical steps and visual cues to help.

Joy

Joy looks different for different people. For some, it may be exuberant greetings at the door. For others, it might be quietly helping people feel comfortable by smiling and sitting next to them with a kind and open heart. For those who feel left out or on the margins, the warmth of this welcome will be crucial. Ultimately, we can ask ourselves how the Saviour would want our sacrament hour to be. How would He want each one of His children to be welcomed, cared for, nourished, and loved? How would He want us to feel when we come to be renewed through remembering and worshipping Him?

Conclusion

At the start of my journey of faith, joy in Jesus Christ was my first great discovery, and it changed my world. If you have yet to discover

Părinții ai căror copii sunt mici sau au nevoi speciale

Acum, pentru părinții ai căror copii sunt mici sau au nevoi speciale, adesea nu există un moment de cugetare în liniște în timpul împărtășaniei. Dar, în momentele scurte din timpul săptămânii, puteți preda prin exemplu despre dragostea, recunoștința și bucuria pe care le simțiți pentru și de la Salvator în timp ce vă îngrijiți constant de mieușii Săi. Niciun efort în acest scop nu este irosit. Dumnezeu vă cunoaște foarte bine.

Consiliile de familie și cele la nivel de ramură și episcopie

La fel și acasă, putem începe să ne mărim speranțele și așteptările în ceea ce privește timpul petrecut la biserică. În consiliile de familie, putem discuta despre cum poate contribui fiecare persoană, în moduri pline de însemnătate, la întâmpinarea tuturor în Biserica bucuriei! Putem planifica și ne putem aștepta să avem o experiență plină de bucurie la biserică.

Consiliul episcopiei și cel al ramurii poate concepe și crea o cultură a pioșeniei pline de bucurie pentru ora noastră de împărtășanie, identificând pași practici și indicii vizuale care să ajute.

Bucurie

Persoane diferite trăiesc și identifică bucuria în moduri diferite. Pentru unii, aceasta poate fi întâmpinarea plină de entuziasm la ușă. Pentru alții, ar putea fi să-i ajute, în liniște, pe oameni să se simtă bine zâmbind și stând lângă ei cu o inimă bună și deschisă. Pentru cei care se simt excluși sau marginalizați, căldura acestei întâmpinări va fi esențială. În cele din urmă, ne putem întreba cum ar dori Salvatorul să fie ora noastră de împărtășanie. Cum ar dori El ca fiecare dintre copiii Săi să fie întâmpinat, îngrijit, hrănit și iubit? Cum ar dori El să ne simțim când venim să fim reînnoiți prin faptul de a ne aduce aminte de El și de a-L preaslăvi?

Concluzie

La începutul călătoriei mele în credință, bucuria în Isus Hristos a fost prima mea mare descoperire, iar aceasta mi-a schimbat lumea. Dacă

this joy, embark on its quest. This is an invitation to receive the Saviour's gift of peace, light, and joy—to revel in it, to wonder at it, and to rejoice in it every Sabbath.

Ammon in the Book of Mormon expresses the feelings of my heart when he says:

“Now have we not reason to rejoice? Yea, I say unto you, there never were [a people] that had so great reason to rejoice as we, since the world began; yea, and my joy is carried away, even unto boasting in my God; for he has all power, all wisdom, and all understanding; he comprehendeth all things, and he is a merciful Being, even unto salvation, to those who will repent and believe on his name.

“Now if this is boasting, even so will I boast; for this is my life and my light, ... my joy, and my great thanksgiving.”

Welcome to the church of joy! In the name of Jesus Christ, amen.

nu ați descoperit încă această bucurie, porniți în căutarea ei. Aceasta este o invitație de a primi darul Salvatorului de pace, lumină și bucurie – de a fi încântați de el, de a vă minuna de el și de a vă bucura de el în fiecare zi de sabat.

Amon, din Cartea lui Mormon, exprimă sentimentele inimii mele când spune:

„Acum, nu avem noi motiv să ne bucurăm? Da, vă spun vouă, niciodată nu au existat oameni care să aibă atât de multe motive de bucurie ca noi, încă de la începutul lumii; da, iar bucuria mea este exaltată, chiar până la îngâmfare în Dumnezeuul meu; căci El are toată puterea, toată înțelepciunea și toată înțelegerea; El înțelege toate lucrurile și este o Ființă miloasă, chiar până la salvare, față de cei care se vor pocăi și care vor crede în numele Lui.

Acum, dacă aceasta este laudă atunci așa mă voi lăuda eu; căci aceasta este viața mea și lumina mea... bucuria mea și mulțumirea mea cea mare”.

Bine ați venit în Biserica bucuriei! În numele lui Isus Hristos, amin.